

Un gest de Camps evita la vaga de l'ensenyament

Francesc Camps acabava d'aterrar a Santa Fe, la capital de Nou Mèxic –on hores més tard s'entrevistà amb el governador d'aquell estat, Bill Richardson, futur secretari de Comerç de l'administració Obama–, quan, contra allò que tothom preveia, la Plataforma per l'Ensenyament Públic va desconvocar la vaga general d'infantil, primària i secundària que s'havia de fer el 17 de desembre. Camps s'amarà de l'esperit de l'afroamericà i, poc abans de pujar l'escaleta de l'avió, va concedir el permís perquè educació per a la ciutadania s'impartira en valencià i en castellà. Un destesament del torcebraç particular que manté amb bona part de la comunitat educativa valenciana que va evitar el buidatge de les aules. En realitat, es tracta d'una simple moratòria de l'obligatorietat d'ensenyar la matèria en anglès, proposta ja acceptada per la conselleria setmanes enrere, davant representants de la plataforma.

Què va fer possible, doncs, que la vaga

La Plataforma per l'Ensenyament Públic del País Valencià va “ajornar”, ‘in extremis’, la vaga convocada el 17 de desembre. El Consell ha acceptat que educació per a la ciutadania s'ensenyi en valencià i castellà.

se n'anara en orris? Més enllà de l'episodi d'educació per a la ciutadania, el Consell ha promès que seurà a negociar els tretze punts del manifest que defensen aferrissadament els integrants de la plataforma –en formen part federacions

de pares i mares, sindicats de professors i d'estudiants, directores...–, unes demandes que els han dut a fer tot de protestes, al carrer i als centres, durant els darrers mesos: tancades, manifestacions a capitals de comarca... Amb el colofó de la multitudinària marxa del proppasat 29 de novembre, quan entre 45.000 i 80.000 persones –segons la policia i els organitzadors, respectivament– van eixir en massa als carrers de València.

La conselleria acata l'exigència de la plataforma que aquestes negociacions tinguen lloc tan prompte com siga possible –entre el gener i el febrer– i, de la seua banda, la plataforma no ha anul·lat la vaga, sinó que l'ha “ajornada”: dependrà, doncs, si les converses arriben a bon port o no. Tot amb tot, dins aquest moviment de repulsa no hi havia unanimitat, quant a la conveniència de suspendre momentàniament la vaga. El sindicat majoritari entre el professorat, l'STEPV, va defensar fins a l'últim moment la necessitat de mantenir-la, per bé que va estimar-se més de no trencar la unitat d'acció que caracteritza la plataforma i va adherir-s'hi.

Educació per a la ciutadania en anglès havia estat “el detonant” del seguit de protestes que s'havien succeït, però aquesta desactivació ha deixat en l'aire una resposta de gran volada com hauria estat la vaga del 17 de desembre, que s'intuïa majoritària. Al sarró de la plataforma hi ha tot d'aspectes –abundància d'aules prefabricades, mancança de places de 0 a 3 anys, ineficàcia de moltes línies en valencià, proliferació de concerts al batxillerat, escassetat de menjadors...– que demanen solucions urgents.

El canvi de tarannà de l'executiu valencià ha desencallat la situació. Ara fa dues setmanes, tot just després de la manifestació del 29N, Francesc Camps va delegar en el conseller, Alejandro Font de Mora, perquè resolguera l'atzucac. Al remat, però, va ser la secretària autonòmica d'Educació, Concha Gómez, qui va desmuntar la vaga: el “permís” perquè educació per a la ciutadania puga impartir-se en valencià i en castellà l'havia signat, segons que va dir, “en nom del president”. Curiosament, Camps era, aleshores, a punt de xafar Amèrica. Qui li ho havia de dir.

Francesc Camps parla amb el conseller d'Educació, Alejandro Font de Mora, davant l'atenta mirada del vice-president segon, Gerardo Camps, i el somriure del primer, Vicente Rambla.

Redacció